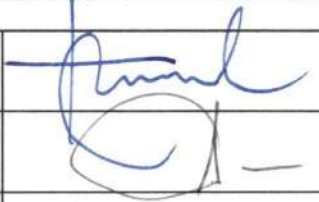
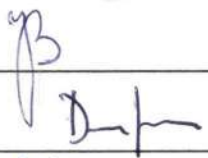
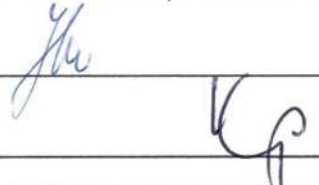

PROJEKT BUDOWLANY

Jednostka projektowa	BIURO PROJEKTÓW TOMASZ MOSKAL ul. Bobrzyńskiego 43A/20, 30-348 Kraków, tel.: 0 608 358 229			
Projektant	mgr inż. arch. Tomasz Moskal			
Inwestor	Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa w Markuszowie ul. Cmentarna 3A, 24-173 Markuszów			
Temat	Remont i konserwacja budynku zabytkowego kościoła św. Józefa wraz z dzwonnica i ogrodzeniem			
Adres	Markuszów, dz. ew. nr: 1716, Obręb: 0006 Markuszów Jednostka ewidencyjna: 161407_2 Markuszów			
Kategoria obiektu bud.	Kategoria X – budynek kultu religijnego			
Branża	architektura			
Faza	projekt budowlany			
Projektanci	mgr inż. arch. Tomasz Moskal	architektura	A – 02/03	
	inż. Stanisław Moskal	konstrukcja	B – 209/79	
	inż. Jacek Baran	instalacje elektryczne	MAP/0081/POOE/05	
Sprawdzający	mgr inż. arch. Dariusz Szporna	architektura	MPOIA/025/2003	
	inż. Józef Nowak	konstrukcja	B – 123/90	
	mgr inż. Paweł Kopyciński	instalacje elektryczne	MAP/0378/POOE/08	
Data	Marzec 2017			

SPIS ZAWARTOŚCI

CZEŚĆ OPISOWA

1. Podstawa opracowania	3
2. Dane ogólne	3
3. Uwagi do opracowania	3
4. Przedmiot inwestycji	3
5. Opis stanu istniejącego	4
6. Planowane prace budowlane, zastosowane rozwiązania konstrukcyjno - materiałowe	5
7. Charakterystyczne parametry techniczne	10
8. Wpływ obiektu na środowisko, jego wykorzystanie, na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie. Informacje o charakterze przewidywanych zagrożeń dla środowiska. Charakterystyka ekologiczna	10
9. Wpis do rejestru zabytków	10

ZAŁĄCZNIKI

10. Ocena stanu technicznego obiektu	11
11. Informacja BIOZ	16
12. Informacja o obszarze oddziaływania obiektu	19
13. Oświadczenia projektantów i sprawdzających	20
14. Zaświadczenie o uprawnieniach oraz przynależności do samorządu zawodowego	21

CZEŚĆ RYSUNKOWA (architektura)

Nr rys.	Tytuł rysunku	Skala	Nr strony
PZT - 01	Zagospodarowanie terenu	1:500	29
A - 01	Rzut przyziemia	1:100	30
A - 02	Rzut poziomu chóru	1:100	31
A - 03	Rzut więźby dachowej	1:100	32
A - 04	Rzut połaci dachowej	1:100	33
A - 05	Przekrój A-A	1:100	34
A - 06	Przekrój B-B	1:100	35
A - 07	Przekrój C-C	1:100	36
A - 07A	Przekrój D-D	1:100	37
A - 07B	Przekrój E-E	1:100	38
A - 08	Elewacja zachodnia	1:100	39
A - 09	Elewacja północna	1:100	40
A - 10	Elewacja wschodnia	1:100	41
A - 11	Elewacja południowa	1:100	42
A - 12	Dzwonnica – rzuty, przekrój	1:100	43
A - 13	Dzwonnica - elewacje	1:100	44
A - 14	Mur kościelny – bramka południowa B1	1:50	45
A - 15	Mur kościelny – bramka zachodnia B2	1:50	46
A - 16	Zestawienie stolarki okiennej	1:50	47
A - 17	Zestawienie przesłon otworów wieży	1:50	48
K - 01	Ściana z łukiem tęczowym – wzmocnienie	1:105	49
K - 02	Wzmocnienie łuku środkowego sklepienia	1:105	50
K - 03	Wzmocnienie ściany nad łukiem tęczowym – detal	1:25	51

15. Instalacje elektroenergetyczne	52
--	----

CZEŚĆ OPISOWA

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

- zlecenie Inwestora,
- przeprowadzone wizje lokalne,
- ustalenia programowe z Inwestorem,
- obowiązujące regulacje prawne, a w szczególności:

Ustawa z dn. 27.03.2003 – Prawo budowlane,

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 25.04.2012 w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego,

- standardy, normy, normatywy i zasady sztuki budowlanej.

2. DANE OGÓLNE

Inwestor i użytkownik:

Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa w Markuszowie,
ul. Cmentarna 3A, 24-173 Markuszów

Jednostka projektowania:

BIURO PROJEKTÓW TOMASZ MOSKAL
ul. Bobrzyńskiego 43A/20, 30-348 Kraków
tel.0 608 358 229, e-mail: tomoskal@wp.pl

3. UWAGI DO OPRACOWANIA

- Niniejsze opracowanie chronione jest prawem autorskim w rozumieniu *Ustawy z dn. 04.02.1994 o prawie autorskim i prawach pokrewnych.*

4. PRZEDMIOT INWESTYCJI

Przedmiotem zamierzenia inwestycyjnego jest remont oraz konserwacja zabytkowego kościoła pw. św. Józefa w Markuszowie z dzwonnica i murem kościelnym.

5. OPIS STANU ISTNIEJĄCEGO

Obiekt będący przedmiotem opracowania zlokalizowany jest w Markuszowie na działce nr ewid. 1716 (Obręb 0006 Markuszów, jednostka ewidencyjna 061407_2 Markuszów).

Kościół parafialny św. Józefa w Markuszowie wzniesiony został na miejscu wcześniejszego drewnianego kościoła św. Małgorzaty. Budowa obecnego kościoła rozpoczęła się 3 stycznia 1667 r. potwierdzona dokumentem erekcyjnym bp. krakowskiego Andrzeja Trzebieckiego z 1669 r.. Między rokiem 1665 a 1675 zbudowano zakrytą krytą dachem gontowym, posiadającą kamienną posadzkę. Autor projektu kościoła nie jest znany. Kamień węgielny położył 12 czerwca 1676 r. a następnie budowę prowadził ks. Józef Nieradzki. Konsekracja kościoła nastąpiła 15.X.1690 r.. Świątynia otrzymała potrójne wezwanie: św. Józefa, św. Michała Archanioła i św. Macieja Apostoła. Opis z 1781 r. informuje, iż kościół był murowany, sklepiony, pokryty gontem, z posadzką z kamienia „gdańskiego”. Na cmentarzu kościelnym opasany murem stała drewniana dzwonnica i kostnica. W 1800 r. w murze wykonano trzy furtki. Wtedy też dokonano restauracji kościoła. Pod koniec XVIII w. została wybudowana plebania. W 1800 r. kościół był w dobrym stanie technicznym, posiadał fasadę z dwiema wieżami, dach był kryty gontem (w dobrym stanie), a wieże – blachą. Na dachu była niewielka wieżyczka z sygnaturką. Przed głównym wejściem do kościoła stała kruchta. W 1828 wykonano bramę wjazdową w murze okalającym kościół. W 1862 została zbudowana istniejąca obecnie dzwonnica. W 1884 r. Ks. Wiktor Jezierski w 1919 r. dobudował od strony południowej kościoła drugą, większą zakrytą. W 1929 r. kościół gruntownie odnowiono – całość budowli pokryta był blachą cynkową, ściany tynkowane od wewnątrz i zewnątrz. Zewnętrzne malowane były w dwóch kolorach, wewnętrzne malowane na kolor ciemnego ugru, filary i gzymsy zaś na biało. Dzwonnica była gruntownie odnowiona i nakryta nowym dachem w r. 1922. W 1949 r. miał miejsce gruntowny remont dachu, w 1958 kościół malowany był wewnątrz i na zewnątrz, w 1960 blachę na kościele pomalowano minią. W 1972 r. wyremontowano helmy dwóch wież, dach pokryto blachą i odnowiono elewację zewnętrzną.

Kościół jest budowlą jednonawową z zakrytiami od strony północnej i południowej, dwoma wieżami na elewacji frontowej, oraz kruchtą, wzniesioną w stylu barokowym, wzorowanym na kościołach renesansu lubelskiego, zbudowany został w pod koniec XVI wieku, remontowany w roku 1884, a w 1919 rozbudowany o nową zakrytą.

Konstrukcja murowa, wraz ze sklepieniami kolebkowymi z lunetami, wykonany z cegły palonej na zaprawie wapiennej.

Dach na nawę główną drewniany, dwuspadowy o wiązarach rozporowych, z podwójnym stolcem wiszącym, ze ściągami w formie tramów wspartych na ścianach zewnętrznych nawy. Słupy stolców wsparte na belce podwalinowej prostopadle opartej na tramach wzmacnianych dodatkowo przy podporach. Część głównych elementów więźby tj. rozpory, słupy i zastrzału zostały wymienione. Pokrycie z blachy stalowej ocynkowanej na deskowaniu ażurowym z desek.

Dach nad prezbiterium drewniany, półstożkowy, o konstrukcji krokwiowej z podwójnymi jętkami. Krokwie podpierane słupami wspartymi na tramach - poprzecznych belkach. Tramy opierają się na ścianach zewnętrznych za pośrednictwem dwu murłat, jedna na wewnętrznej krawędzi ściany, druga pod oparciem krokwi. Elementy drewniane ściosane, łączone na kołki.

Pokrycie dachu z blachy na szerokich 20-30 cm deskach nieobrzynanych, nieszczelne.

Schody prowadzące na chór i dach kościoła - umieszczone w prawej wieży, to schody kręcone ze stopniami drewnianymi w formie desek opieranych na ścianie wieży i słupie drewnianym.

Nad nawę główną, sklepienie ceglane beczkowe z lunetami, oraz z łękami-gurtami przy ścianach poprzecznych i w środku nawy. Od strony prezbiterium dodatkowo wzmocnione ściągami stalowym. Pod chórem pas sklepienia beczkowego między dwoma ścianami przyległymi do wież i ściany frontowej.

Między nawą główną a prezbiterium łuk tęczyowy.

Nad prezbiterium sklepienie kolebkowe z lunetami.

Zakrystia od strony północnej oraz kruchta nakryte są sklepieniami krzyżowymi opartymi na czterech ścianach, zakrystia od strony zachodniej ma nad strop drewniany belkowy, z podsufitką i tynkiem od dołu.

Ściany – o różnej grubości, wykonane z cegły pełnej palonej na zaprawie wapiennej o zmiennej grubości od 50 do 150 cm, dołem z wysuniętym kamiennie-ceglany cokołem. Brak izolacji przeciwwilgociowych w murach przyziemia.

Nad nadprożami okiennymi jak i na ścianie frontowej widoczne są zarysowania i pęknięcia.

Mur ogrodzeniowy kościoła - Kościół otoczony jest murem ceglany o zmiennej wysokości około 1.7 m, grubości ok. 50-80 cm, otynkowany, góra nakryty betonowym, jednospadowym daszkiem.

W ciąg ogrodzenia wchodzi trzy bramy, dzwonnica oraz budynek gospodarczy.

Mur ogrodzeniowy w wielu miejscach spękany, z ubytkami tynku, jak i betonowego nakrycia, bramy wejściowe wykazują znaczne uszkodzenia w postaci zarysowań i ubytki w tynku jak zawilgoceń.

Betonowy jednospadowy daszek nie chroni murów przed zamakaniem.

Dzwonnica - Usytuowana od strony południowej w ciągu muru ogrodzeniowego. Jest to budynek o dwóch kondygnacjach, ze stropem drewnianym nad parterem i piętrem nakrytym dachem dwuspadowym krytym dachówką. W każdej ze ścian piętra są duże łukowate otwory z żaluzjami. Pod dachem na drewnianym belkowaniu zawieszono są dzwony.

Ściany budynku dołem są zawilgocone, każda ze ścian środkiem jest pęknięta.

6. PLANOWANE PRACE BUDOWLANE I ZASTOSOWANE ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO-MATERIAŁOWE

W celu przywrócenia obiektowi pełnej wartości technicznej i architektonicznej przewiduje się przeprowadzenie następujących prac budowlanych:

ROBOTY ZABEZPIECZAJĄCE I WZMACNIAJĄCE KONSTRUKCJE

- **Ściana poprzeczna nad łukiem tęczyowym.** Dla scalenia spękanej na całej wysokości ściany projektuje się wykonanie wieńców żelbetowych po obu jej stronach, pierwszy nad sklepieniem nawy a drugi 3,3 m wyżej. Wieńce o wymiarach 15x30 cm, założyć w uprzednio wciętych bruzdach, zbroić je prętami żebrowanymi każdy 4 Ø12, strzemiona Ø 8 co 20cm. Beton B-20. Wieńce połączyć ze sobą sięgaczami tj. poprzecznymi belkami przechodzącymi przez całą grubość ściany. Wieńce prowadzić na całą szerokość ściany poprzecznej. Łuk tęczyowy przewiduje się wzmocnić dwoma ściągami stalowymi o średnicy 2 x 28 mm, prowadzonymi w wyciętych po obu stronach bruzdach na wysokości zwornika łuku. Ściąg zakotwić po stronie zewnętrznej ściany poprzecznej w ceowniku stalowym za pośrednictwem poduszki betonowej.
- **Ściana poprzeczna frontowa.** Przewiduje się scalenie pękniętej pionowo ściany przez założenie wieńców żelbetowych o wym. 15 x 30 cm, zbrojonych 4 Ø16 mm, wieńce obustronne w poziomie: nad sklepieniem nawy (pod okrągłym otworem) i w połowie wysokości ściany od strony dachu tj. nad rozporą więzara dachowego, a na zewnątrz nad wnęką środkową, między dwoma pilastrami. Wieńce jednostronne z sięgaczami co około 1,5m, wchodzącymi w mur na głębokość min 50cm, o przekroju i zbrojeniu jak wieńiec, zakładanymi nad dachem kruchty, pod gzymsem głównym.
- **Łęk środkowy sklepienia na nawę.** Projektuje się założenie dołem pięciu prętów spiralnych o przekroju min 5 x 8 mm², na systemowej zaprawie, w uprzednio wciętych bruzdach. Górą wykonanie opaski żelbetowej o wym. 6 x 80 cm, zbrojonej 5 prętami Ø10 mm, obejmującej cały łęk.

• **Ściany i nadproża pozostałe.** Pozostałe pęknięcia i zarysowania przewiduje się wzmacniać prętami spiralnymi osadzonymi w bruzdach na systemowej zaprawie wg, systemu np. HELIFIX.

Kolejność robót przy wzmacnianiu nadproży prętami spiralnymi

- Wyciąć szczelinę poziomą w odstępach co ok.3 warstwy cegły na głębokość 50 mm
- Wyczyścić szczelinę i splukać wodą
- Wstrzyknąć zaprawę gr. 15 mm w głąb szczeliny
- Włożyć pręt spiralny w zaprawę, pręty winny wychodzić poza szczelinę min 500 mm.
- Nałożyć drugą warstwę zaprawy i wyrównać
- Zwilżać okresowo wodą

Przy nadprożach łukowych dodatkowo zakładać kotwy pionowo od spodu łuku wierząc otwory \varnothing 14 mm na gł. ok. 400 mm, w rozstawie ok. 300 mm. Po oczyszczeniu i zwilżeniu wodą wypełnić zaprawa systemową i założyć pręty spiralne.

Należy stosować się do wytycznych systemu naprawczego wzmacniania przyjętego do realizacji.

Pęknięcia w ścianach po założeniu wzmocnień należy wypełnić zaprawą systemową

• **Fundamenty.** Wobec braku izolacji przeciwwilgociowej fundamentów przewiduje się wykonanie metodą iniekcji izolacji poziomej jak również izolacji pionowej od strony gruntu w ścianach zewnętrznych.

• **Dach.** Planuje się wymianę zniszczonych przez grzyb i owady elementów tj. murłat i tramów o dużym zużyciu. Elementy zniszczone należy ociosać i w przypadku utraty powierzchni przekroju do 30% elementy należy wzmocnić przykładkami z krawędziaków, gdy ubytek wynosi powyżej 50% element należy wymienić. Planuje się sprawdzenie i usztywnienie obluzowanych złączy ciesielskich.

W związku z wymianą pokrycia dachu planowana jest wymiana deskowania na deskowanie pełne oraz pokrycie połaci dachowych blachą miedzianą gr. 0,6 mm z wymianą instalacji odgromowej.

Z uwagi na znaczne zużycie przewiduję się wymianę stopni kręconych schodów drewnianych prowadzących na chór i poddasze.

• **Dzwonnica.** Wobec pęknięć w ścianach dzwonnicy, przewiduje się jej wzmocnienie opasując ją wieńcem żelbetowym o wym. 15 x 30 cm, wykonanym w ścianie na zewnątrz nad nadprożem łukowym, w poziomie stropu nad parterem. W poziomie belkowania pod dzwony przewiduje się kotwienie ściągami stalowymi \varnothing 20 mm zakładanymi w ścianach piętra od wewnątrz.

• **Mury ogrodzeniowe.** Pęknięcia pionowe murów ogrodzeniowych co kilka i kilkanaście m, należy potraktować jako przerwy dylatacyjne, odpowiednio je profilując i zabezpieczając. Ubytki w murach należy uzupełnić.

TYNKI PŁASKIE

• Usunięcie złuszczającej się warstwy farby i cienkich zacierek oraz odspojonych fragmentów zapraw itp., mechanicznie szpachelkami, nożami szewskimi.

• Określenie zakresu wypraw tynkowych płaskich wtórnie nawarstwionych przeznaczonych do usunięcia i ich odkucie do wążku. W razie potrzeby lokalne lub całościowe wykucie fug (zasolone, osłabione, spękane itp.) na głębokość od 0,5 do 2 cm.

• Wykonanie badań przy pełnym dostępie z rusztowań na wszystkich elewacjach: rozczytanie układu nawarstwień oraz zachowanej kolorystyki na tynkach płaskich

• Oczyszczenie zapraw przeznaczonych do pozostawienia z późniejszych nawarstwień farb, pobiał itp. poprzez delikatne strumieniowanie ścierniwem pod ciśnieniem lub po przeprowadzonych próbach.

• W razie potrzeb wypiaszkowanie strumieniowo piaskarką, frakcjonowanym piaskiem na sucho wszystkich odsłoniętych wążków elewacji.

• Dokonanie przeglądu ewentualnych odsłoniętych pęknięć z udziałem konstruktora i wykonanie działań naprawczych wg zaleceń.

- W miejscach ubytków i osłabionych fragmentów wątków - cegieł dokonanie przemurowań nową cegłą i zaprawą murarską z trassem. Usunięcie reszek pyłów piasku i innych zanieczyszczeń z powierzchni.
- Dezynfekcja wątku oraz tynków przeznaczonych do zachowania preparatem np. Biocid BFA f. Remmers lub równoważnym.
- Odsolenie wybranych partii elewacji (głównie w części cokołowej), poprzez wprowadzenie w odsłoniętych partiach wątku preparatu np. Sulfatex Flüssig f. Remmers wiążącego zawarte w murze sole w związku nierozpuszczalne w wodzie lub równoważnym.
- Wykonanie nowych wypraw tynkowych w partiach nad cokołem (w strefie ok. 1 m od strefy podciągania) w systemie tynków odsalających np. WTA firmy Remmers lub równoważnym wg następującej kolejności i technologii (Postępowanie wg karty technicznej produktu, należy także pamiętać o grzebieniowaniu każdej z warstw, aby zwiększyć przyczepność kolejnej warstwy oraz o odpowiednim sezonowaniu):
 - usunięcie starego spoinowania wątku do głębokości ok. 2 cm,
 - wypiaskowanie strumieniowo piaskarką, frakcjonowanym piaskiem na sucho wątków (jw.),
 - wprowadzenie preparatu wiążącego sole Sulfatex Flüssig f. Remmers,
 - spoinowanie wątku w miejscach wykutych fug - tynkiem magazynującym sole Gruntputz f. Remmers
 - położenie na wątku obrzutki Vorspritzmörtel f. Remmers,
 - położenie szerokoporowego tynku magazynującego sole Gruntputz/Salzspeicherputz f. Remmers
 - położenie tynku solochłonnego, hydrofobowy Sanierputz f. Remmers,
- Nałożenie tynków płaskich na pozostałych partiach ścian metodą tradycyjną:
 - nałożenie na wątki szprycu - zaprawy składającej się z cementu trasowego i piasku rzecznoego w proporcjach np. 1: 4. „nakropienie” za pomocą maszyny do robienia terrabony lub gotowych zapraw z trassem,
 - nałożenie tynków podkładowych tradycyjnych wapienno-piaskowych (wapno Dullinger) z dodatkiem trasu wyrównujących powierzchnie ścian lub gotowych zapraw z trassem; tynki w zależności od pożądanej grubości nakładane warstwowo - ok. 1- 2 cm na raz, każda warstwa ściągana na szorstko i sezonowana.
- Scalenie fakturalne powierzchni tynków elewacji poprzez wykonanie zacierki cienkowarstwowej z dodatkiem mikrowłókienek polipropylenowych z np. Feinputz f. Remmers lub równoważnej. Tynki zatrzeć pacami.
- Wykonanie powłoki gruntującej przed malowaniem z zastosowaniem preparatu np. Keim Soldalit Fixativ lub równoważnym.
- Malowanie z zastosowaniem farb mineralnych np. Soldalit f. Keim (na bazie zolu krzemionkowego i szkła potasowego) lub równoważnej w uzgodnionej komisyjnie kolorystyce.
- Zarysowanie w murze między kruchtą a korpusem. Wypełnienie szczeliny zarysowania zaprawą wapienną oraz wzmocnienie wyprawy tynkarskiej siatką tynkarską.
- Planuje się wzmocnienie zarysowań ścian nad nadprożami i drzwiami wejściowymi kotwami spiralnymi przez wykucie bruzd gł.4,0 cm, wypełnienie zaprawą systemową, założenie pręta spiralnego długości ok. 1,0 m. Pręty zakładać co min. 6 warstw cegły. Stosować pręty oraz zaprawy systemowe np. typu Helifix lub równoważne.

WYPRAWY PROFILOWANE

- Usunięcie złuszczonej się warstwy farby oraz odspojonych fragmentów zapraw itp., mechanicznie szpachelkami, nożami szewskimi.
- Określenie zakresu fragmentów przeznaczonych do usunięcia i ich odkucie do wątku. Ze wszystkich detali profilowanych w takich przypadkach należy zdjąć szablony w skali 1:1 (powtarzalność elementów).
- Wykonanie badań konserwatorskich przy pełnym dostępie z rusztowań na wszystkich elewacjach: rozczytanie układu nawarstwień oraz zachowanej kolorystyki.
- Oczyszczenie elementów przeznaczonych do pozostawienia z późniejszych nawarstwień farb, pobiał itp. poprzez delikatne strumieniowanie ścierniwem pod ciśnieniem (frakcjonowanym piaskiem na sucho wszystkich odsłoniętych wątków elewacji).

- Dokonanie przeglądu ewentualnych odsłoniętych pęknięć z udziałem konstruktora i wykonanie działań naprawczych wg zaleceń. Odpylenie powierzchni.
- W miejscach ubytków i osłabionych odsłoniętych fragmentów wątku - cegieł dokonanie przemurowań nową cegłą i zaprawą murarską z trasem.
- Dezynfekcja odsłoniętych partii wątku oraz powierzchni profilowanych i detalu preparatem Biocid BFA f. Remmers lub równoważnym.
- Odsolenie wybranych partii odsłoniętych fragmentów wątku poprzez wprowadzenie w preparatu Sulfatex Flüssig f. Remmers wiążącego zawarte w murze sole w związku nierozpuszczalne w wodzie.
- Wykonanie zbrojeń pod uzupełnienia elementów profilowanych z drutu nierdzewnego lub mosiężnego, wklejonego na spoiwie Hilty Hit HH Plus.
- Wykonanie uzupełnień tynków ciągnionych dwuwarstwowo:- tynk podkładowy – gruby piasek rzeczny i cement trasowy f. Tubag, wapno trasowe f. Optolith i wapno dołowane f. Dullinger w proporcjach: 12 cz. piasku, ½ cz. cementu trasowego, ½ cz. wapna trasowego i 2 cz. wapna dołowanego lub zastosowanie gotowych mieszanek w podobnej technologii- tynk wykończeniowy – drobny piasek o niskiej zawartości krzemu frakcjonowanego i suszonego z f. Grudzeń Las i wapna dołowanego f. Dullinger w proporcji 2:1 lub zastosowanie gotowych mieszanek w podobnej technologii.
- Wykonanie powłoki gruntującej przed malowaniem z zastosowaniem preparatu np. Keim Soldalit Fixativ lub równoważnym.
- Malowanie z zastosowaniem farb mineralnych np. Soldalit f. Keim (na bazie zolu krzemionkowego i szkła potasowego) lub równoważnej w uzgodnionej komisyjnie kolorystyce.

WYKONANIE IZOLACJI PIONOWEJ FUNDAMENTÓW

- Izolacja fundamentów budynku kościoła:

Ze względu na widoczne oznaki podciągania kapilarnego wilgoci z gruntu planuje się wykonanie izolacji pionowej fundamentów kościoła. Jako rozwiązanie proponuje się: demontaż opaski kamiennej wokół kościoła, oczyszczenie fundamentu poprzez usunięcie luźnych zdegradowanych fragmentów oblicowania muru, usunięcie zdegradowanych fug, w których występują związki siarczków i soli do głębokości 2 cm. Po przygotowaniu podłoża należy odsolić powierzchnię preparatem powierzchniowo czynnym np.: Sulfatexflusing F. Remmers. Wykute fugi wraz z nowym oblicowaniem ściany fundamentowej zaleca się wykonać zaprawą solo-chłonną (technologia tynków renowacyjnych zgodnie z WTA) np.: Grund putz F. Remmers, zakładając warstwę nie cieńszą niż 2 cm grubości. Jako warstwę hydroszczelną proponuje się użycie szlamu mineralnego np.: Sulfatexslame F. Remmers w połączeniu z preparatem gruntującym Kiesol F. Remmers. Planuje się sprawdzeniu stanu systemu odprowadzania wody opadowej z rynien zapewniając odpowiednią szczelność wszelkich połączeń będących w gruncie. Zasypanie wykopu należy wykonać z użyciem kruszyw o drobnym uziarnieniu, w strefie przy fundamencie. Jako dodatkowe zabezpieczenie fundamentu przed wilgocią z wód opadowych planuje się zastosowanie maty bentonitowej (np.: mata Bentomat) ukształtowanej pod powierzchnią gruntu w formie stożka na zewnątrz od fundamentu. Przewiduje się odtworzenie opaski wokół cokołu kościoła z odpowiednio ukształtowanym spadkiem na zewnątrz budynku. Opaska z kamienia naturalnego szerokości 0,8m wykonana powinna być na podsypce półsuchej zapewniającej dyfuzyjność pary wodnej ze strefy przy fundamencie.

- Izolacja fundamentów muru zewnętrznego:

Planuje się wykonanie pionowej izolacji fundamentów muru. Planuje się odcinkowe odkopywanie fragmentów muru do poziomu posadowienia, oraz dokładne oczyszczenie powierzchni fundamentu myjką wysokociśnieniową, korektę ubytków oraz uszkodzeń zaprawą mineralną. Jako warstwę izolacji pionowej proponuje się wykonanie warstwy polimerowo-bitumicznej np.: Multi-baudicht 2K F. Remmers. Do zasypania strefy fundamentu zaleca się użycie piasku lub drobnego otoczaka. W celu zapobiegnięcia dalszemu podciąganiu kapilarnemu wody z gruntu proponuje się wykonanie przepony poziomej w formie dwurzędowej iniekcji niskociśnieniowej (2 rzędy otworów w

rozstawie siatkowym 12cmx12cm). Dopuszcza się zastosowanie żelu do iniekcji np.: Kiesi C F. Remmers. Stosując żel iniekcyjny należy wywiercić otwory pod kątem do 20 stopni wiertłem średnicy Fi 12mm, należy pamiętać o tym aby nie dowiecać otworu na wylot (zatrzymać się 12 cm od lica muru). Wypełniając wcześniej wydmuchane z pyłu otwory należy bezwzględnie pilnować, aby środek był dokładnie dozowany w całej długości otworu (minimalizując wolne przestrzenie oraz pory powietrza). Odwierty po wykonaniu iniekcji należy wypełnić mleczkiem cementowo-wapiennym.

KONSERWACJA WIEŻBY DACHOWEJ

- Konserwacja wieżby dachowej z wymianą elementów uszkodzonych i osłabionych na nowe. Wszystkie elementy zniszczone poddane zostaną oczyszczeniu przez ociosanie warstwy drewna zniszczonego przez korozję biologiczną i owady. Elementy wieżby z widocznymi miejscami zniszczenia, przeznaczone do oczyszczenia zostały wskazane na rysunku rzutu wieżby. Przewiduje się wymianę belek i elementów drewnianych jeżeli ubytek przekroju po ociosaniu przekroczy 50% powierzchni przekroju. Jeśli ubytek przekroju będzie wynosił ponad 30%, planowane jest wzmocnienia belek nakładkami drewnianymi.

Planowane jest usztywnienie rozluźnionych i uszkodzonych złączy ciesielskich szczególnie w konstrukcji wieżby nad prezbiterium.

W ramach prac budowlano - konserwatorskich planuje się oczyszczenie elementów drewnianych wieżby z odchodów ptasich. W ramach konserwacji przewiduje się impregnację całości konstrukcji drewnianej wieżby powierzchniowo preparatami grzybo- i owadobójczymi oraz ogniochronnymi w np. FireSmart Bio-P/Poż firmy Icopal lub Gontox W6 firmy Icopal lub równoważne.

- Przewiduje się konserwację stopni schodów drewnianych wieży z wymianą i odtworzeniem elementów uszkodzonych.

KONSERWACJA STOLARKI I ŚLUSARKI

- Planuje się konserwację istniejącej stolarki drzwiowej:

- usunięcie z powierzchni drewna wtórnych nawarstwień – warstw malarskich, wadliwych uzupełnień ubytków - mechanicznie za pomocą szpachelek, noży szewskich lub chemicznie – w zależności od wyników prób na wytypowanie najskuteczniejszej metody,

- wykonanie impregnacji strukturalnej drewna – roztworem paraloidu w ksylenie z dodatkiem 5% roztwór parachlorometakrezolu w alkoholu metylowym, w celu równoczesnej dezynfekcji i dezynsekcji drewna, (zabieg należy przeprowadzić w masce ochronnej ze względu na dużą toksyczność preparatu),

- naprawa zniszczonych połączeń stolarskich i uszkodzeń mechanicznych drewna, uzupełnienie większych ubytków drewna wstawkami drewnianymi, wykonanie rekonstrukcji niezachowanych elementów dekoracji, wstawki i zrekonstruowane fragmenty wklejone zostaną za pomocą kleju stolarskiego akrylowego,

- uzupełnienie mniejszych ubytków mechanicznych masą trocinową do drewna, a po wyschnięciu opracowanie za pomocą papieru ściernego o odpowiedniej granulacji – tak, aby nadać im odpowiednią fakturę i płaszczyznę.

- wyrównanie powierzchni drewna za pomocą gruntu kredowego, po uprzednim zabezpieczeniu ewentualnych pozostałości pierwotnej warstwy malarskiej za pomocą szelaku – w przypadku zachowania jakichkolwiek pozostałości warstwy pierwotnej, powierzchnia uzupełnień zostanie opracowana za pomocą papierów ściernych o odpowiedniej granulacji.

- oczyszczenie metalowych okuć, zawiasów (drzwi między prezbiterium a zakrystią południową),

- zaizolowanie powierzchni drzwi szelakiem (roztwór 7% szelaku rubinowego w alkoholu etylowym wysokoprocentowym), pomalowanie stolarki – w kolorystyce odpowiadającej kolorystyce pierwotnej, montaż elementów stolarki.

- Planuje się wymianę istniejącej drewnianej stolarki okiennej z odtworzeniem profili ramiaków oraz schematu podziału okien. Zgodnie z rysunkiem zestawienia.

- Projektuje się przesłony otworów wieży w formie żaluzji drewnianej z lamelkami drewnianymi poziomymi.

POZOSTAŁE PRACE

- Planowane prace obejmują demontaż przewodu spalinowego instalacji c.o. wyprowadzonego z przestrzeni chóru przez okno elewacji frontowej. Przewiduje się prowadzenie przewodu spalinowego bruzdą w ścianie szczytowej chóru prowadzoną od nadproża wnęki nad poziom sklepienia. Przewód spalinowy wyprowadzony nad połac dachu po stronie południowej kalenicy, w narożniku między wieżą południową a ścianą attykową elewacji frontowej nie wyżej niż poziom gzymsu wieży oraz ściany attyki. Parametry przewodu spalinowego wg. odrębnego pracowania.

7. CHARAKTERYSTYCZNE PARAMETRY TECHNICZNE

Powierzchnia zabudowy [m ²]	488,00
Powierzchnia użytkowa [m ²]	309,41
Kubatura [m ³]	6 500,00

8. WPŁYW OBIEKTU NA ŚRODOWISKO I JEGO WYKORZYSTANIE, NA ZDROWIE LUDZI I OBIEKTY SĄSIEDNIE. INFORMACJA O CHARAKTERZE PRZEWIDYWANYCH ZAGROZEŃ DLA ŚRODOWISKA. CHARAKTERYSTYKA EKOLOGICZNA

Planowane prace budowlano - konserwatorskie nie spowodują zmian w wpływie obiektu na środowisko i obiekty sąsiednie. W wyniku planowanych robót nie nastąpi naruszenie interesów osób trzecich w zakresie możliwości zagospodarowania i użytkowania terenów sąsiednich.

Na podstawie art. 3 pkt. 20 ustawy Prawo Budowlane stwierdza się, iż obszar oddziaływania inwestycji zamyka się w granicach działki Inwestora.

W wyniku prac remontowo - konserwatorskich obiekt nie będzie stanowił zagrożenia aerosanitarne powietrza i nie wpłynie negatywnie na klimat akustyczny przyległych terenów. Planowana realizacja nie pogorszy charakterystyki sozologicznej gleby oraz stanu wód.

Obiekt nie emituje zanieczyszczeń pyłowo-gazowych, nie jest przyczyną emisji hałasu i wibracji. Obiekt nie wprowadza zakłóceń ekologicznych w charakterystyce powierzchni, ziemi, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych. Charakter użytkowy budynku pozwala na zachowanie biologicznie czynnych terenów działki.

9. WPIS DO REJESTRU ZABYTKÓW

Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków wpisem nr A-987 z dnia 17.11.1976.

Architektura:

Projektant: mgr inż. arch. Tomasz Moskal, A - 02/03

Sprawdzający: mgr inż. arch. Dariusz Szporna, MPOIA/025/2003

Konstrukcje:

Projektant: inż. Stanisław Moskal, B - 209/79

Sprawdzający: inż. Józef Nowak, B - 123/90

OCENA TECHNICZNA

Obiekt: Zabytkowy kościół pw. św. Józefa
z dzwonnica i ogrodzeniem w
Markuszowie

Część: Ocena techniczna

Adres : Markuszów, działka nr: 1716,
Jednostka ewid.: 161407_2 Markuszów,
Obręb: 0006 Markuszów

Opracował: inż. Stanisław Moskal
upr. B-209/79

Data: Marzec 2017 r.

1. Przedmiot opracowania

Ocena techniczna kościoła parafialnego p.w. św. Józefa w Markuszowie, woj. Lubelskie

2. Dane ogólne

Przedmiotem opracowania jest ocena stanu technicznego kościoła wraz z ogrodzeniem wokół kościoła, bramami wejściowymi i dzwonnica.

Kościół jest budowlą jednonawową z zakrystiami od strony północnej i południowej, dwoma wieżami na elewacji frontowej, oraz kruchtą, wzniesiony w stylu barokowym, wzorowanym na kościołach renesansu lubelskiego, zbudowany został w pod koniec XVI wieku, remontowany w roku 1884, a w 1919 rozbudowany o nową zakrystię.

Konstrukcja murowa, wraz ze sklepieniami wspartymi na łukach, wykonane z cegły palonej na zaprawie wapiennej. Nad nawą główną dach dwuspadowy, nad prezbiterium półstożkowy, drewniany kryty blachą.

3. Opis stanu istniejącego

Dach nad nawą główną - dach drewniany dwuspadowy o więzarach rozporowych, z podwójnym stolcem wiszącym, ze ściągami w formie tramów wspartych na ścianach zewnętrznych nawy. Słupy stolców wsparte na belce podwalinowej prostopadle opartej na tramach, które to są wzmacnianych dodatkowo przy podporach.

Część głównych elementów więźby tj. rozpory, słupy i zastrzały zostały wymienione. Pokrycie z blachy stalowej ocynkowanej na deskowaniu ażurowym z desek.

Stwierdzone uszkodzenia w tej części dachu to:

- rozluźnienie złącza sztukowanego tramu przylegającego do ściany poprzecznej między prezbiterium a nawą,
- zaowadzenie starych elementów: podwalin, belek poprzecznych tj. tramów, oraz murłat,
- nieszczelności w pokryciu dachowym z blachy,

Stan techniczny więźby nad nawą główną jest dostateczny.

Konstrukcja drewniana wieży w części dostępnej jest w dobrym stanie.

Dach nad prezbiterium - drewniany, półstożkowy, o konstrukcji krokwiowej z podwójnymi jętkami. Krokwie podpierane słupami wspartymi na tramach - poprzecznych belkach. Tramy opierają się na ścianach zewnętrznych za pośrednictwem dwu murłat, jedna na wewnętrznej krawędzi ściany, drugą pod oparciem krokwi. Dach nad tą częścią jest starszy i jest w gorszym stanie, stwierdza się znaczne zaowadzenie głównie belek dolnych tj. tramów jak i murłat. W narożniku między ścianą poprzeczną a zewnętrzną nad prezbiterium stwierdzono przecieki w pokryciu a na murłatach ognisko grzyba domowego. Węzły ciesielskie są rozluźnione, a część elementów zdeformowanych.

Elementy drewniane ściosane, łączone na kołki.

Pokrycie dachu z blachy na szerokich 20-30 cm deskach nieobrzynanych, nieszczelne.

Schody prowadzące na chór i dach kościoła - umieszczone w prawej wieży, to schody kręcone ze stopniami drewnianymi w formie desek opieranych na ścianie wieży i słupie drewnianym, stopnie są mocno zużyte, zaowadzone i niebezpieczne w użytkowaniu.

Stan techniczny dachu nad prezbiterium, oraz pokrycia dachowego jest zły.

Sklepienia i stropy – nad nawą główną, sklepienie ceglane beczkowe z lunetami, oraz z łękami-gurtami przy ścianach poprzecznych i w środku nawy.

Od strony prezbiterium dodatkowo wzmocnione ściągiem stalowym. Pod chórem pas sklepienia beczkowego między dwoma ścianami przyległymi do wież i ściany frontowej.

Sklepienie nad nawą główną a prezbiterium oddziela łuk tęczowy.

Nad prezbiterium również sklepienie krzyżowe z lunetami.

Zakrystia od strony wschodniej oraz kruchta nakryte są sklepieniami krzyżowymi opartymi na czterech ścianach, zakrystia od strony zachodniej ma nad strop drewniany belkowy, z podsufitką i tynkiem od dołu.

Stwierdza się uszkodzenia sklepienia nad nawą główną w postaci zarysowań w części środkowej sklepienia oraz lunet. Widoczne jest również znaczne pęknięcie łuku tęczowego w środku jego rozpiętości wraz ze ścianą na nim spoczywającą.

Sklepienia nad prezbiterium jak i stara zakrystia i kruchta nie wykazują uszkodzeń.

Na suficie drewnianego stropu nad zakrystią widoczne są zarysowania na stykach stropu ze ścianami.

Stan techniczny sklepień nad nawą główną jest niezadowolający.

Ściany – o różnej grubości, wykonane z cegły pełnej palonej na zaprawie wapiennej o zmiennej grubości od 50 do 150 cm, dołem z wysuniętym kamiennie-cegłanym cokołem.

Nie stwierdzono izolacji przeciwwilgociowych w murach przyziemia.

Nad nadprożami okiennymi jak i na ścianie frontowej widoczne są zarysowania i pęknięcia. Zarysowany jest też łuk tęczowy wraz z opartą na nim ścianą poprzeczną na wysokości dachu, pęknięta jest również ściana frontowa na całej wysokości.

Ściany w dolnej części są zawilgocone, z nalotami i ciemnozielonymi wykwitami, głównie od strony północnej, jak i w miejscach zacienionych.

Od wewnątrz kościoła w dolnych partiach ścian pod warstwą lamperii widoczne są zawilgocenia w postaci pęcherzy jak i łuszczenia się farby.

Tynki zewnętrzne wykazują rozległe zarysowania typu skurczowego, a w znacznej części są odparzone.

Na opaskach okiennych jak i gzymsach w wielu miejscach widoczne są ubytki tynku.

Rzeźby na elewacjach, obramienia okienne jak i inne elementy ozdobne wystawione na długotrwałe działania atmosferyczne uległy znacznej degradacji.

Stan techniczny murów i sklepień ocenia się jako niezadowolający.

Mury ogrodzeniowe kościoła

Kościół otoczony jest murem ceglany o zmiennej wysokości około 1.7 m, grubości ok. 50-80 cm, otynkowany, górą nakryty betonowym, jednospadowym daszkiem.

W ciąg ogrodzenia wchodzi trzy bramy, dzwonnica oraz budynek gospodarczy.

Mur ogrodzeniowy w wielu miejscach jest spękany, z ubytkami tynku, jak i betonowego nakrycia, bramy wejściowe wykazują znaczne uszkodzenia w postaci zarysowań i ubytki w tynku jak i zawilgoceń.

Powierzchnia murów ogrodzenia oraz bram, tak ścian jak i daszku pokryta jest ciemnozielonymi nalotami i wykwitami.

Betonowy jednospadowy daszek nie chroni murów przed zamakaniem.

W sąsiedztwie murów rosną stare drzewa, z których kilka opiera się na murze.

Stan techniczny murów jest zły.

Dzwonnica

Usytuowana od strony południowej w ciągu muru ogrodzeniowego. Jest to budynek o dwóch kondygnacjach, ze stropem drewnianym nad parterem i piętrem nakrytym dachem

dwuspadowym krytym dachówką. W każdej ze ścian piętra są duże łukowate otwory z żaluzjami. Pod dachem na drewnianym belkowaniu zawieszono dzwony. Ściany budynku dołem są zawilgocone, każda ze ścian środkiem jest pęknięta. Stan techniczny dzwonnicy jest niezadowolający.

4. Wnioski i zalecenia

Na podstawie materiałów zebranych w wyniku oględzin i badań, stwierdza się, że stan techniczny kościoła jak i murów ogrodzenia jest zły.

Do głównych przyczyn istniejącego stanu należy zaliczyć:

- wiek budynku i jego naturalne zużycie
- bliskie sąsiedztwo ruchliwej drogi powodujące wstrząsy
- brak izolacji przeciwwilgociowych
- brak bieżących prowadzonych konserwacji i remontów
- niska jakość materiałów użytych do ich budowy

Półkoliste sklepienie z lunetami nad nawą główną oraz łuk tęczy obciążony ścianą poprzeczną, wywierają poza obciążeniami pionowymi, poziome siły rozporowe, które napierając na ściany zewnętrzne powodując ich przemieszczenia co skutkuje uszkodzeniami w postaci rys i spękań tak sklepień i łuków jak i ścian.

Wpływ destrukcyjny na budynek wywiera wilgoć. Zawilgoconie muru i warstw tynku powstałe na skutek opadów atmosferycznych jak i prawdopodobnie kapilarnego podciągania wilgoci z podłoża gruntowego, prowadzi to do rozmiękania tynku, zmniejszenia ich wytrzymałości, utraty przyczepności do łożyska tynku i odwarstwień. Penetracja wody wraz z rozpuszczonymi solami sprzyja rozwojowi procesów chemiczno - biologicznych, czego wynikiem jest krystalizacja soli, wykwyty i naloty na tynku.

Dla przywrócenia obiektu do właściwego stanu technicznego oraz architektonicznego konieczne jest:

Budynek kościoła

- wzmocnienie spękanych ścian poprzecznych wieńcami żelbetowymi,
- wymianę lub naprawę obwisłego ściągu stalowego przy łuku tęczowym,
- wzmocnienia środkowego łęku-gurtu sklepienia spiralnymi prętami od dołu i prętami żebrowanymi od góry,
- wzmocnienie zarysowanych ścian spiralnymi kotwami,
- wymianę zniszczonych elementów dachu z usztywnieniem węzłów ciesielskich,
- wymianę pokrycia dachowego nad całym kościołem,
- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej poziomej murów metodą iniekcji,
- wymianę tynków zewnętrznych na tynki renowacyjne,
- uzupełnienie lub odtworzenie zniszczonych rzeźb na elewacji budynku.

Mury ogrodzeniowe

- wymianę zniszczonych tynków na murach jak i bramach wejściowych,
- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej ,

- wykonanie w miejscach pęknięć dylatacji,
- nakrycie murów jak i bram daszkami z dachówki.

Dzwonnica

- wymianę tynków zewnętrznych,
- wykonanie izolacji przeciwwilgociowej,
- wzmocnienie murów przez wykonanie wieńca żelbetowego-opaski od zewnątrz,
- wykonanie ściągów stalowych od wewnątrz w poziomie belkowania pod dzwony.

Wybór metody i środków konserwacji elementów ozdobnych tj. i rzeźb, gzymsów zależy głównie od ich wartości historycznej i artystycznej.

Opracował: inż Stanisław Moskal
B-209/79

**INFORMACJA DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA
I OCHRONY ZDROWIA**

- Inwestor:** Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa w Markuszowie,
ul. Cmentarna 3A, 24-173 Markuszów
- Obiekt:** Remont i konserwacja budynku zabytkowego kościoła św. Józefa wraz
z dzwonnica i ogrodzeniem
- Adres budowy:** Markuszów, działka nr: 1716, Obręb: 0006 Markuszów
Jednostka ewidencyjna: 161407_2 Markuszów
- Projektant:** mgr inż. arch. Tomasz Moskał, nr. upr. A – 02/03
ul. Bobrzyńskiego 43A/20, 30-348 Kraków
- Data opracowania:** marzec 2017 r.

1. Podstawa opracowania

Podstawą opracowania jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

2. Zakres robót dla całego zamierzenia budowlanego, oraz kolejność realizacji poszczególnych obiektów.

- Przedmiotowa inwestycja obejmuje realizację prac budowlanych w następującej kolejności:
- wykonanie izolacji ścian fundamentowych,
 - wykonanie niezbędnych rusztowań i zabezpieczeń na zewnątrz i wewnątrz budynku oraz przy dzwonnicy i ogrodzeniu,
 - prace remontowe przy drewnianej konstrukcji więźby dachowej, konstrukcji ścian kościoła oraz konstrukcji dzwonnicy i muru,
 - wymiana pokrycia dachu z instalacją odgromową,
 - prace renowacyjne na zewnątrz budynku, konserwacja okien i drzwi,
 - prace renowacyjne, restauracyjne wewnątrz budynku,
 - uporządkowanie terenu.

3. Wykaz istniejących obiektów budowlanych

Na terenie objętym opracowaniem projektowym znajdują się następujące obiekty budowlane:

- istniejący budynek kościoła,
- istniejąca dzwonnica,
- istniejące ogrodzenie,

4. Wskazanie elementów zagospodarowania terenu, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi.

Nie dotyczy

5. Wskazanie dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określające skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce i czas ich wystąpienia.

- p. 2.1 – przysypanie ziemią (prace ziemne – fundamenty oraz przyłącza w wykopach wąsko-przestrzennych) lub upadek z wysokości (wznoszenie budynku, w tym fundamenty i wykopy wąsko-przestrzenne) – wykonywanie prac na wysokości przez osoby posiadające wymagane przeszkolenie oraz wyposażone w niezbędny sprzęt,
- p. 2.2 – działanie substancji chemicznych – nie dotyczy,
- p. 2.3 – działanie promieniowania jonizującego – nie dotyczy,
- p. 2.4 – linie wysokiego napięcia lub czynne linie telekomunikacyjne – roboty budowlane w pobliżu istniejącej linii elektroenergetycznej,
- p. 2.6 – prace prowadzone w studniach, pod ziemią i w tunelach – nie dotyczy,
- p. 2.7 – prace prowadzone przez kierujących pojazdami zasilanymi z linii napowietrznych – nie dotyczy,
- 2.8 – prace prowadzone w kesonach z atmosferą wytwarzaną ze sprężonego powietrza – nie dotyczy,
- 2.9 – prace wymagające użycia materiałów wybuchowych – nie dotyczy,
- 2.10 – montaż ciężkich elementów prefabrykowanych – montaż elementów drewnianej konstrukcji więźby dachowej.

6. Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do robót szczególnie niebezpiecznych.

Wykonawca przed przystąpieniem do wykonywania robót, przy realizacji których przewiduje się wystąpienie zagrożeń dla zdrowia lub życia powinien opracować instrukcję bezpiecznego ich wykonywania i zaznaczyć z nią pracowników w zakresie wykonywanych przez nich robót. Instrukcję opracować należy na podstawie obowiązujących przepisów BHP, a w szczególności na podstawie „Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych”.

7. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem robót wykonywanych w strefach szczególnego zagrożenia dla zdrowia lub życia pracowników sprawują odpowiednio kierownik budowy, oraz mistrz budowlany, stosownie do zakresu obowiązków. Przy pracach budowlano-montażowych mogą być zatrudnieni wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje przewidziane dla danego stanowiska oraz uzyskali orzeczenie lekarskie o dopuszczeniu do określonej pracy. Wszyscy pracownicy przebywający na terenie budowy powinni stosować środki ochrony indywidualnej.

Zagospodarowanie placu budowy.

Teren budowy powinien być zabezpieczony ogrodzeniem oraz posiadać bramę wjazdową. Drogi dojazdowe powinny posiadać utwardzoną nawierzchnię i oznakowanie. Miejsca niebezpieczne, w których istnieje źródło zagrożenia należy oznakować i ogrodzić poręczami lub zabezpieczyć daszkami ochronnymi. Na placu budowy przewidzieć miejsca do składowania materiału.

Urządzenia elektryczne na placu budowy powinny być utrzymane i eksploatowane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Prace związane z podłączeniem, badaniem i konserwacją urządzeń elektrycznych powinny być wykonywane przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia. Skrzynki rozdzielcze prądu zabezpieczyć przed dostępem osób niepożądanych.

Sprzęt zmechanizowany. Maszyny, urządzenia i sprzęt eksploatowane na budowie powinny posiadać dokumenty uprawniające do ich eksploatacji. Ruchome części mechanizmów sprzętu zmechanizowanego i pomocniczego, zagrażającego bezpieczeństwu powinny być zaopatrzone w osłony zapobiegające wypadkom.

Roboty ziemne

Wykopy pionowe o głębokości powyżej 1,5 m należy zabezpieczyć szalunkami. Podczas wykonywania wykopu, gdy jego głębokość osiągnie 1,0 m należy wykonać zejście do wykopu. Odległość pomiędzy zejściami nie powinna przekraczać 20,0 m. Do zabezpieczenia wykopów przed upadkiem z wysokości należy stosować środki ochrony zbiorowej. Miejsca niebezpieczne (wykopy obiektowe dla zbiornika ścieków) należy ogrodzić i umieścić tablice z napisami ostrzegawczymi. Prowadzenie robót ziemnych w pobliżu istniejącego uzbrojenia podziemnego należy prowadzić ręcznie. Przy wykonywaniu robót ziemnym sprzętem zmechanizowanym należy wyznaczyć w terenie strefę niebezpieczną i odpowiednio ją oznakować. Koparka w czasie pracy powinna być ustawiona w odległości od wykopu co najmniej 0,6 m poza granicę klina naturalnego odłamu gruntu. Przebywanie osób pomiędzy ścianą wykopu a koparką, nawet w czasie postoju jest zabronione. Na każdym odcinku prowadzenia robót podziemnych należy zapewnić system łączności, oraz system alarmowania osób, znajdujących się pod poziomem terenu i pogotowia zabezpieczającego na wypadek zagrożenia, wymagającego wycofania osób z wykopów

Rusztowania budowlane powinny posiadać pomost o powierzchni roboczej wystarczającej dla zatrudnionych oraz składowania narzędzi i niezbędnej ilości materiałów. Posiadać konstrukcję dostosowaną do przeniesienia działających obciążeń, zapewniać bezpieczną komunikację pionową. Powinny być wykonane zgodnie z wymaganiami norm.

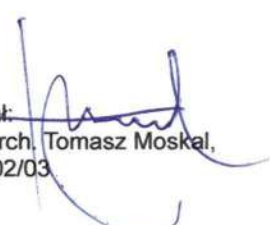
Roboty murowe, ciesielskie, zbrojarskie, betonowe izolacyjne i wykończeniowe należy wykonywać zgodnie z szczegółowymi przepisami obowiązującymi dla danego rodzaju robót.

Ochrona osobista pracowników.

Pracownicy narażeni na urazy mechaniczne, porażenia prądem, upadki z wysokości, oparzenia, zatrucia, promieniowanie, wibrację oraz inne szkodliwe czynniki i zagrożenia związane z wykonywaną pracą powinni być zaopatrzeni w sprzęt ochrony osobistej.

Dla zabezpieczenia stanowisk pracy na wysokości, przed upadkiem z wysokości należy stosować środki ochrony zbiorowej w szczególności siatki ochronne i siatki bezpieczeństwa oraz balustrady.

Opracował:
mgr inż. arch. Tomasz Moskał,
upr. nr A-02/03

INFORMACJA O OBSZARZE ODDZIAŁYWANIA OBIEKTU

Podstawa prawna: Art.20 ust. 1 pkt. 1C i art. 34 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 5 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 poz. 1409 z p. zm.

Projektowany obiekt: Remont i konserwacja budynku zabytkowego kościoła św. Józefa w Markuszowie wraz z dzwonnica i ogrodzeniem

Adres: Markuszów, działka nr: 1716, Obręb: 0006 Markuszów

Jednostka ewidencyjna: 161407_2 Markuszów

Inwestor: Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa w Markuszowie,
ul. Cmentarna 3A, 24-173 Markuszów

1. Teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego:

I.p.	Nr działki ewid.	Uwagi	Podstawa formalno-prawna włączenia do obszaru objętego oddziaływaniem
1.	1716	działka objęta wnioskiem - zabudowana	Istniejąca zabudowa objęta wnioskiem

2. Podstawa wyłączenia z obszaru oddziaływania:

- Istniejąca zabudowa uwzględnia parametry wskazane w §12 i §13 warunków technicznych z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz. U. Nr 75, poz. 690) z pzn. zm. oraz nie ogranicza możliwości zabudowy działek sąsiednich zgodnie z wskazanymi zapisami warunków technicznych.

3. Kwalifikacja działek sąsiednich do obszaru oddziaływania oraz wskazanie podstawy

Uznaje się, że do obszaru oddziaływania przedmiotowej inwestycji kwalifikuje się działkę: 1716 (objętą wnioskiem).

mgr inż. arch. Tomasz Moskal, A – 02/03

Oświadczenie

Oświadczam, iż projekt budowlany inwestycji pod nazwą: „**Remont i konserwacja budynku zabytkowego kościoła św. Józefa wraz z dzwonnica i ogrodzeniem**” (Markuszów, działka nr: 1716, Obręb: 0006 Markuszów, Jednostka ewidencyjna: 161407_2 Markuszów, sporządzony dla Inwestora: **Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa w Markuszowie, ul. Cmentarna 3A, 24-173 Markuszów**, opracowany został zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

branża	projektant	sprawdzający
architektura	mgr inż. arch. Tomasz Moskal A – 02/03 	mgr inż. arch. Dariusz Szporna MPOIA/025/2003
konstrukcja	inż. Stanisław Moskal B – 209/79 	Inż. Józef Nowak B – 123/90

**GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

OZ/INN/4610/3052/03

SŁUŻBOSTWO POWIATOWE
w Puławach
Wydział Architektury i Budownictwa
Wzrostowa 19, 24-100 Puławy, Al. Krotewska 19
-3-

DECYZJA

Na podstawie art. 88a ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126 z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.),

TOMASZ MOSKAL
mgr inżynier architekt

uprawniony na mocy decyzji
Podkarpackiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów
z dnia 10-07-2003 r., znak POKK-7131/3/03,
nr ewid. A-02/03,

do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie
w specjalności architektonicznej
obejmującej projektowanie
bez ograniczeń

zostaje wpisany do Centralnego Rejestru Osób Posiadających Uprawnienia Budowlane
pod pozycją 2782/03/U/C

UZASADNIENIE

Decyzja Podkarpackiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów z dnia 10-07-2003 r., znak POKK-7131/3/03, w przedmiocie nadania Panu Tomaszowi Moskalowi uprawnień budowlanych do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, w specjalności architektonicznej, obejmującej projektowanie bez ograniczeń, stała się ostateczna. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane ostateczna decyzja o wpisie stanowi podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Zgodnie z art. 127 § 3 Kpa oraz stosownie do uchwały NSA z dnia 9.12.1996 r., sygn. akt OPS 4/96, strona może w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Otrzymują:

1. Pan Tomasz Moskal
35-330 Słocina 259R
2. Podkarpacka Okręgowa Izba Architektów
3. a/a (RES)

GLÓWNY INSPEKTOR NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU
UPRAWNIENI I ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZAWODOWEJ

Grażyna Szczytkowa-Witamińska
mgr inż. arch. Tomasz Moskal
Za zgodność z oryginałem
wzrostowa 19, 24-100 Puławy, Al. Krotewska 19
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr upr. A-02/03

24 03 2017

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Podkarpacka Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Podkarpacka Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. Tomasz Moskal

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **A-02/03**, jest wpisany na listę członków Podkarpackiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **PK-0204**.

Członek czynny od: 25-11-2003 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 27-03-2017 r. Rzeszów.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2017 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Magdalena Jurasz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

PK-0204-CF3Y-D713-9Y7B-7368

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

Za zgodność
z oryginałem

mgr inż. arch. Tomasz Moskal
uprawnienia budowlane do projektowania
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr upr. A-02/03

GLÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO

OZ/TNN/4610/743/04

STAROSTWO POWIATOWE
w Puławach
Wydział Architektury i Budownictwa
24-100 Puławy, Al. Królewska 19
-3-

Warszawa, 2004-03-3

DECYZJA

Na podstawie art. 88a ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016 z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.):

Dariusz Szporna
mgr inż. architekt

uprawniony na mocy decyzji
Małopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów
z dnia 30-12-2003 r. Nr MPOIA/025/2003
Nr ewid. spr. MPOIA-OKK/7131/29/2003
do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie
w specjalności architektonicznej
obejmującej projektowanie
bez ograniczeń

zostaje wpisany do Centralnego Rejestru Osób Posiadających Uprawnienia Budowlane
pod pozycją 774/04/U/C

UZASADNIENIE

Decyzja Małopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Izby Architektów z dnia 30-12-2003 r. Nr ewid. spr. MPOIA-OKK/7131/29/2003, w przedmiocie nadania Panu Dariuszowi Szpornie uprawnień budowlanych do wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, w specjalności architektonicznej obejmującej projektowanie bez ograniczeń, stała się ostateczna. Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 12 ust. 7 ustawy Prawo budowlane ostateczna decyzja o wpisie stanowi podstawę do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Zgodnie z art. 127 § 3 Kpa oraz stosownie do uchwały NSA z dnia 9.12.1996 r., sygn. akt OPS 4/96, strona może w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji wystąpić z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Otrzymują.

1. Pan Dariusz Szporna
ul Czarny Potok 17/54
33-380 Krynica
2. Małopolska Okręgowa Izba Architektów
3. a/a (AMR)

z upoważnienia
GLÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU
UPRAWNIEN I ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ

Gracyna Szustakowska - Wilamowska

24 III 2007

Za zgodność
z oryginałem

mgr inż. arch. Tomasz Moskal
uprawnienia budowlane do projektowania
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr upr. A-02/03

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. DARIUSZ SZPORNIA

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **MPOIA/025/2003**, jest wpisany na listę członków Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **MP-1088**.

Członek czynny od: 08-06-2004 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 30-05-2016 r. Kraków.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-04-2017 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Grzegorz Lechowicz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

MP-1088-CD5D-4892-C633-A372

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

mgr inż. arch. Tomasz Moskal
uprawnienia budowlane do projektowania
specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr upr. A-10893

WOJEWÓDZKIE
BIURO PLANOWANIA I PROJEKTOWANIA
ul. Górczewska 14, 24-100-05
24-100 RZESZÓW
Nr B-209/79

Rzeszów, dnia 22.10. 1979

**DECYZJA O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie**

Na podstawie § 2 ust.1, pkt 1, § 5 ust.1, i § 13 ust. 1 pkt -2- lit. ---
§ 6 ust.3 i § 7.---

rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975
w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. Nr 8, poz. 46) stwierdza się, iż

Obywatel (ka) STANISŁAW MOSKAŁ
(imię i nazwisko)

- inżynier ---
(tytuł naukowy - zawodowy)

urodzony (a) dnia 15 maja 19 47 r. w Giedlarowej-Leżajsk

posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji

- kierownika budowy i robót oraz projektanta ---
(rodzaj funkcji)

w specjalności - konstrukcyjno-budowlanej ---
(rodzaj specjalności techniczno-budowlanej)

w zakresie

(specjalizacja zawodowa)

MA-BUA/14
CWD MA-BUA-14 zam. 10087-Kw-W-76 WDA zam. 218-Kl 50.000 piśm. 71g

Za zgodność
z oryginałem

mjr. inż. arch. Tomasz Moskał
uprawnienia budowlane do projektowania
w specjalności architektura - ograniczeń
nr upr. A-102/03

© P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

STAROSTWO POWIATOWE
w Puławach
Wydział Architektury i Budownictwa
24-100 Puławy, Al. Królewska 19
-3-

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

PDK-1K2-WRF-NZA *

Pan Stanisław Moskał o numerze ewidencyjnym PDK/BO/0238/03
adres zamieszkania ul. Św. Faustyny 70, 35-330 Rzeszów
jest członkiem Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane
ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.
Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2018-02-28.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2017-03-02 roku przez:

Zbigniew Detyna, Przewodniczący Rady Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci
elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są
równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na
stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa.

Za zgodność
z oryginałem

29.03.2017

mgr inż. arch. Tomasz Moskał
uprawnienia budowlane do projektowania
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr A-02/05

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Rzeszowie
Wydział Architektury i Budownictwa
Budowlanego

Rzeszów, dnia 22 maja 1990r.

Nr. B-123/90

DECYZJA O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODKOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 2 ust.1, pkt 1, § 6 ust.3, § 13 ust.1 pkt 2 lit. ---
rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dn. 20 lutego
1975 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz.U.Nr 8,
poz 46 i Dz.U. Nr 42 z 1988 r./ stwierdza się, że

Obywatel/ka/ JÓZEF NODAK - inż.budowlanego

urodzonego/za/ dnia 01 marca 1951r. w Nienadówce
posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnych funkcji
projektanta ---
w specjalności konstrukcyjno-budowlanej ---
w zakresie

Obywatel/ka/ JÓZEF NODAK

jest upoważniony/a/ do:

- 1/ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-
- budowlanych budynków oraz innych budowli, z wyłączeniem
linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych
dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydro-
- technicznych i melioracji wodnych,
- 2/ sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów
w zakresie rozwiązań architektonicznych :
 - a/ budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji
projektów typowych i powtarzalnych innych budynków
oraz sporządzania planów zagospodarowania działki
związanych z realizacją tych budynków,
 - b/ budowli nie będących budynkami.

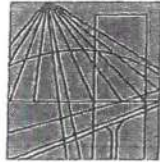
UR. 520 K4 - 75/90

Wydział Wydziału
Architektury i Budownictwa
Główny Architekt Województwa
mgr inż. arch. Adam Yerdyt

Za zgodność
z oryginałem

24.03.2017
mgr inż. arch. Józef Moskal
uprawnienia budowlane do projektowania
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
nr upr. A-02/03

PODKARPACKA
OKRĘGOWA
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

Rzeszów, 2016-11-18

(miejsowość, data)

Zaświadczenie

Pan/Pani **Józef Nowak**
miejsce zamieszkania **Nienadówka 279**
..... **36-052 Nienadówka**

jest członkiem Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa o numerze ewidencyjnym **PDK/BO/0832/01**
i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności
cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie ważne jest
od dnia **2017-01-01** do dnia **2017-12-31**

Przewodniczący Rady
PODKARPACKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

mgr inż. **Zbigniew Detyna**

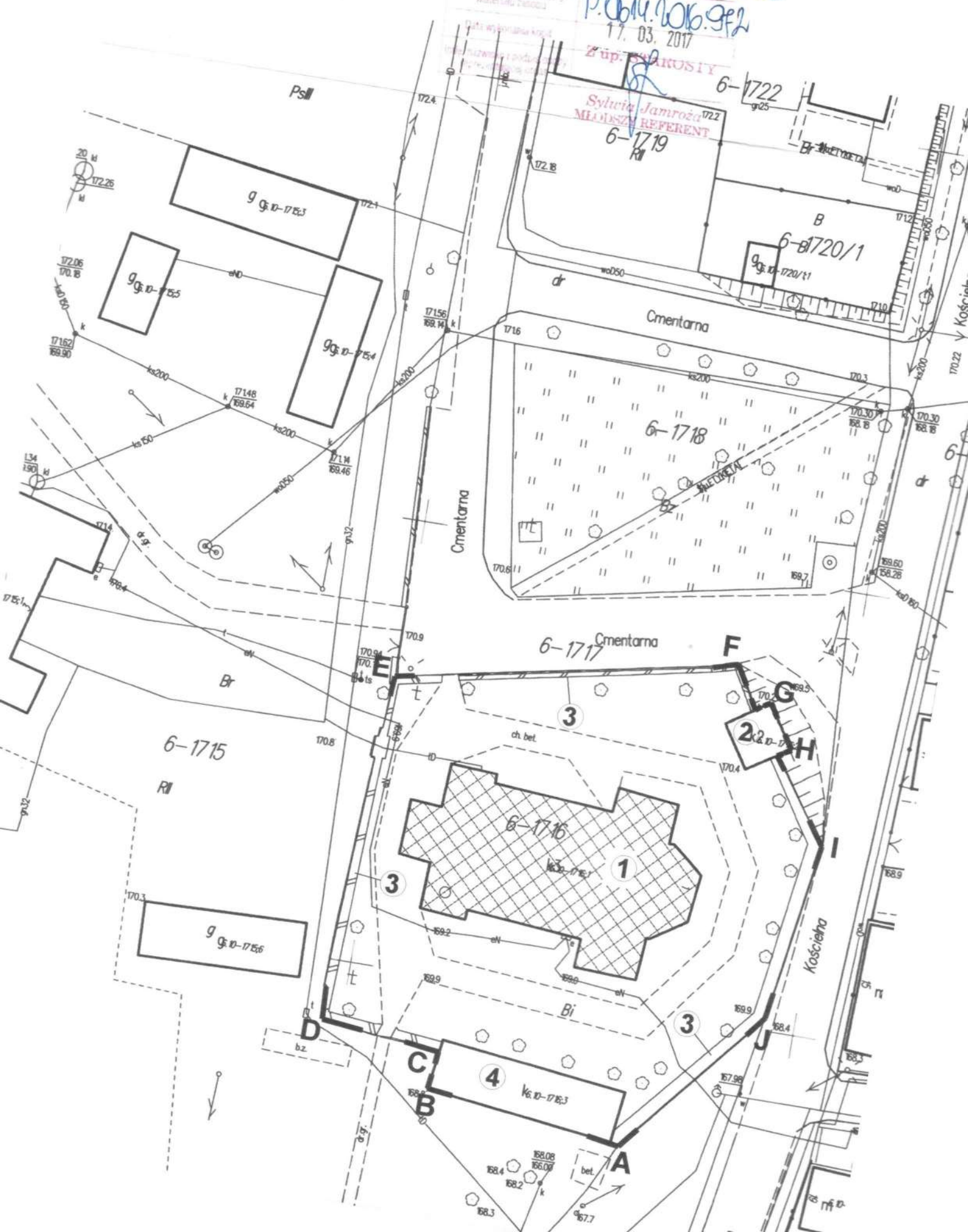
Za zgodność
z oryginałem

mgr inż. arch. **Tomasz Moskal**
uprawniony do wykonywania projektowania
w specjalności architektonicznej bez ograniczeń
12.04.2017

Podkarpacka Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
35-060 Rzeszów, ul. Słowackiego 20; pok. 608, tel.: +48 17 850-77-05, +48 17 850-77-06, fax +48 17 850-77-07,
www.inzynier.rzeszow.pl, e-mail: sekretariat@inzynier.rzeszow.pl

Kopia mapy zasadniczej wydana do celów
opiniotwórczych, bez sprawdzania jej
aktualności w terenie.
Skala 1:500

Organ prowadzący terenowy
zespół geodetyczny i kartograficzny
Starosta Puszwanki
Nazwa materiału zasobu: **mapa zasadnicza**
Identyfikator wiodący /
materiał zasobu: **P.0614.006.9f2**
Data wydania kopii:
17.03.2017
Zup. STAROSTY

Lubelski Wojewódzki
Konserwator Zabytków
ul. Archidiakońska 4
20-113 Lublin
tel/fax 532-90-35, 532-59-37

Załącznik do decyzji
o pozwolenie na budowę
z dnia 24.01.2018 r.
Nr 18/GMO.2.25.2018

Grupa STAROSTY

Bogusław Mrocz
Inżynier Wydziału
Architektury i Budownictwa

LEGENDA:

ABC-J GRANICE DZIAŁKI

- 1 BUDYNEK KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO (OBJĘTY OPRACOWANIEM)
- 2 DZWONNICA (OBJĘTA OPRACOWANIEM)
- 3 OGRODZENIE - MUR (OBJĘTY OPRACOWANIEM)
- 4 ISTNIEJĄCY BUDYNEK GOSPODARCZY

Za zgodność
z oryginałem

mgr inż. arch. Tomasz Moskal
uprawnienia budowlane do projektowania
zawieszony z tytułu nieaktualności danych
nr upraw. 12345

Jednostka projektowa	BIURO PROJEKTÓW TOMASZ MOSKAL ul. Bobrzyńskiego 43A/20, 30-348 Kraków, tel.: 608 358 229,		
Inwestor	Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa w Markuszowie ul. Cmentarna 3A, 24-173 Markuszów		
Obiekt	Remont i konserwacja budynku zabytkowego kościoła św. Józefa dzwonnica i murem		
Adres	Markuszów, działka nr ewid: 1716 Obręb: 0006 Markuszów, Jedn. ewidencyjna: 061407_2 Markuszów		
Branża	architektura		
Faza	projekt budowlany		
Projektant	mgr inż. arch. Tomasz Moskal	architektura A-02/03	
Sprawdzający	mgr inż. arch. Dariusz Szporna	architektura MPOIA/025/2003	
Data	marzec 2017		
Tytuł rysunku	zagospodarowanie terenu		
Skala	1:500		
Numer	P7T-01		